

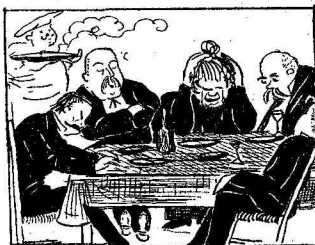
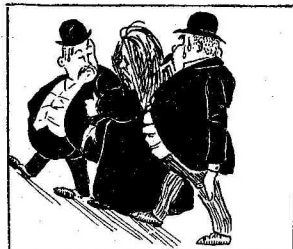
ΤΟ ΔΕΙΠΝΟΝ ΤΗΣ ΠΑΡΗΓΟΡΙΑΣ

ΠΡΟ τοῦ χαινον-
τος τάφου ὁ Ζα-
χαρίας, συνάδελφος
τοῦ θανόντος, τὸν ἀ-
ποχαιρετᾷ ἐπ' ὀνό-
ματι τοῦ σωματείου
τῶν οἰνοπωλῶν. Ἡ
χήρα τίλλει τὰς τρί-
χας τῆς κεφαλῆς της.

Ὁ Μάρκος, ὁ μάγι-
ρος τοῦ οἰνοπωλείου, πα-
ρασκευάζει τὸ ἐπικήδειον
δειπνον, διὰ νὰ στυλω-
θοῦν οἱ λυπημένοι.

Ἐπέστρεψαν ἐκ τοῦ
νεκροταφείου. Ἡ χήρα
κρεμάται εἰς τοὺς δύο
φίλους τοῦ μακαρίτου.

Τρώγουν.
Ἡ χήρα Καῦμέ-
νε ἄντρα μου, ποῦ
εἶσαι;
Οἱ φίλοι. Τί λαμ-
πρὸς ἄνθρωπος! Θε-
ὸς συγχώρεσ' τον. Νὰ
μὴ εἶναι δῶ τώρα!
Ἄχ! Χάρε ἄτιμε:

Τὸ ψητὸν διεμελίσθη.
Ἐρχεται ἡ ὁμελέττα.
Ἡ χήρα. Ἄχ! πόσον
τὴν ἀγαποῦσε τὴν ὁμε-
λέττα ὁ μακαρίτης...

Ἡ χήρα ἤρχετε νὰ
πικρηγορεῖται.
Οἱ φίλοι. Ἄς πιοῦ
με γιὰ νὰ θυμηθοῦμε
τὸν μακαρίτη. Τὸ ἀ-
γαποῦσε χ' ἐκεῖνος τὸ
κατακαῦμένο τὸ κοκ-
κινέλι...

Τὰ μεσάνυχτα εἶχαν
περάσει.
Οἱ φίλοι. Ἄς χορέ-
ψουμε. Τὸν ἀγαποῦσεν
ὁ μακαρίτης τόσο πολὺ
τὸν χορὸν... Ἦταν
πρῶτος καὶ καλλίτερος.

Ἡ εὐθυμία ἔγει-
νε πολὺ θορυβώδης
καὶ ἡ περίπολος εἰ-
σέρχεται διὰ νὰ κα-
θησυχάσῃ τὰ οἶνο
... πνεύματα.
Εἰς τῶν φίλων.
Μὲ τὸ μπαρντόν...
Ἐσεκάμε λιγάκι γιὰ
παρηγοριὰ τῆς χή-
ρας.

Ὁ φίλος. Γιατί
κλαῖς, καῦμένη;
Ἡ χήρα. Ἄχ! τὸν
καῦμένο τὸν ἄνδρα
μου. Συλλογίζομαι ἂν
ἦτο καὶ αὐτὸς ἐδῶ
πόσο θὰ διασκεδάζε...

ΣΤΗΝ.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΜΟΥ

Ἡ ἔχθρα συγχωρεῖ τὸ μῖδος κακουργεῖ.

Ἡ ζωὴ ὁμοιάζει τὰ ἐκλογικὰ προγράμματα
τῶν πολιτευομένων. Ἐπαγγελίαι ἀβθονοί. Ἔργα
τιποτένια.

Ἡ χειραφέτησις τῆς γυναικὸς εἶνε μία ἀριθ-
μητικὴ πράξις. Προσθέτει εἰς τὴν γυναῖκα
τόλμην, ἀφαιρεῖ αἰδῶ, πολλαπλασιάζει
τὸν ἔρωτα καὶ διαιρεῖ τὴν οἰκογένειαν.

Οἱ συγγραφεῖς εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁμοιάζουν τοὺς
ψαράδες. Ὅπως αὐτοί, ἔχουν καὶ οἱ πρῶτοι
τοὺς μαργαρίτας των, τὰ καλαμάρια
των καὶ τῆς πίνες των.

ΔΙΚ.

113